

Arrest

nr. 165 437 van 8 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. MANZANZA loco advocaat C. KAYEMBE-MBAYI en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Benin City (Edo State). U bent een etnische Bini en christen.

Toen u 10 jaar was verhuisden uw ouders om onbekende redenen van Benin naar het dorp Buchi Buchi local government (Kano State). U leefde er in moeilijke omstandigheden met uw ouders, uw broer Frank en uw zus Endurance. Als oudste besloot u het land te verlaten en op zoek te gaan naar opportuniteiten om uw familie financieel te steunen. U vertrok in december 2004 uit Buchi Buchi en begaf zich via de woestijn naar Libië. U reisde naar Italië en verbleef er in een kerk. U hoorde er van uw jeugdvriend Kingsley (O.) dat uw ouders, broer en zus 2 dagen na uw vertrek uit Nigeria waren omgebracht door leden van Boko Haram. Het huis waarin ze woonden werd opgeblazen. In Italië ontmoette u Edowaye (O.). Zij werd zwanger van u en reisde naar België. U reisde haar in december 2005 achterna en kwam

in januari 2006 in België aan. In 2006 beviel zij van jullie dochter Precious. In 2008 kregen jullie ook een zoon, Kelvin. In 2009 kwam er een eind aan jullie relatie. U zag de kinderen vanaf dan nog slechts sporadisch. U leefde van een sociale uitkering. Op 12 februari 2016 werd vastgesteld dat u zich illegaal in België bevond en werd u naar een gesloten centrum overgebracht. Op 23 februari 2016 vroeg u asiel aan. U stelde dat u bang bent om door Boko Haram te worden vermoord; u verklaarde dat u bang bent dat u geen medische verzorging kan krijgen voor uw ziekte en u stelde tot slot dat u in Nigeria niemand meer heeft en er ook geen huis bezit.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste kan worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend.

U verklaarde in januari 2006 in België te zijn aangekomen (gehoor CGVS, p. 8) en uit het administratief dossier blijkt dat u ruim 10 jaar later, op 23 februari 2016, asiel vroeg. Gevraagd waarom u niet eerder asiel vroeg in België, gezien de vaststelling dat u hier al meer dan 10 jaar verblijft, antwoordde u eerst 'Ik was ziek. Ik hoorde dat mijn ouders dood waren. Ik werd opgenomen in het ziekenhuis van St Pierre.' Op de vraag waarom u geen asiel vroeg vóór u ziek werd, antwoordde u 'Ik had een huis en papieren en ik kreeg ook geld. Ik leefde in een huis'. Gevraagd hoe u het idee kreeg om asiel te vragen, antwoordde u 'Ik moest dat doen, want ik moest hier mijn probleem vertellen'. Wanneer de protection officer hierbij opmerkte dat u meer dan 10 jaar wachtte om uw probleem te vertellen, antwoordde u 'Ik had tot dan sociale steun; ik had een huis; ze namen mijn oranje kaart af en daarom vroeg ik asiel' (gehoor CGVS, p. 8). Al deze verklaringen wijzen erop dat u de asielprocedure gebruikt om uw verblijf in België te verlengen. Uit de vaststelling dat u op 12 februari 2016 naar een gesloten centrum werd overgebracht en dat u pas op 23 februari 2016 besloot om asiel te vragen, wijst erop dat u de asielprocedure ook gebruikt om een mogelijke repatriëring te vermijden. Een dergelijke laattijdige aanvraag is niet verenigbaar met een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of met een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit dit alles kan worden besloten dat de ernst van voorliggende asielaanvraag reeds bij voorbaat kan worden betwijfeld in het licht van de laattijdigheid ervan.

Daarnaast kan volstrekt geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u van uw 10de levensjaar tot december 2004 (u was toen bijna 32) in Buchi Buchi local government in Kano State zou hebben geleefd.

In de door u voorgelegde schriftelijke verklaring van uw jeugdvriend Ogbomo Kingsley staat dat u bij uw ouders in Bichi Bichi Local Government woonde (zie ongedateerde schriftelijke verklaring Ogbomo Kingsley). Tijdens het gehoor door het CGVS sprak u over het dorp Buchi Buchi Local Government, maar omdat u verklaarde niet te kunnen schrijven, kon geen uitsluitsel worden gekregen over de schrijfwijze van deze plaats (gehoor CGVS, p. 3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Bichi inderdaad de naam van een local government in Kano State is (zie informatie in het administratief dossier). U kon echter voor het overige weinig informatie geven over deze plaats. Op de vraag waarom uw ouders van Benin City verhuisden naar Buchi Buchi Local Government, bleef u het antwoord schuldig (gehoor CGVS, p. 2). U verantwoordde dit door te stellen dat u nog een kind was (gehoor CGVS, p. 4). Toen de protection officer opmerkte dat u nog een kind was toen u er [op 10-jarige leeftijd] ging wonen, maar dat u geen kind meer was toen u Buchi Buchi verliet en u vanuit die vaststelling zei dat u toch de kans had gekregen om uw ouders te vragen waarom ze naar daar waren verhuisd, antwoordde u 'Ik kan toch mijn familie niet zoiets vragen' (gehoor CGVS, p. 4). Wanneer u werd gevraagd of u het hen vroeg, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 4). Het lijkt toch geen onoverkomelijke vraag om te peilen naar de motieven van je ouders om van een zuidelijke staat naar een noordelijke staat te verhuizen. Op de vraag welke talen in Buchi Buchi werden gesproken, antwoordde u Engels en Hausa (gehoor CGVS, p. 10). U stelde echter geen Hausa te spreken (gehoor CGVS, p. 10). Gevraagd of u geen enkel woord Hausa kent, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat u niet naar school bent geweest (gehoor CGVS, p. 10). Van iemand die beweert van zijn 10de levensjaar tot de leeftijd van 31 permanent in een dorp te hebben geleefd en dat dorp nooit te hebben verlaten, is het opmerkelijk dat hij zich de taal Hausa die er wordt gesproken nooit eigen zou hebben gemaakt, louter door sociale omgang met de bewoners. Op de vraag naar de hoofdstad van Kano State, bleef u het antwoord schuldig en zei u dat u wel de hoofdstad van Nigeria, Abuja, kende (gehoor CGVS, p. 8). Gevraagd naar de dichtstbijzijnde stad van Buchi Buchi Local Government, antwoordde u deze niet te kennen (gehoor CGVS, p. 3) en u kon ook geen plaatsen nabij Buchi Buchi Local Government opnoemen (gehoor CGVS, p. 3). Gevraagd naar de administrator of de chairman van Buchi Buchi Local Government, bleef u ook het antwoord schuldig (gehoor CGVS, p. 3 en 10). U refereerde meermaals naar het feit dat u altijd in uw dorp verbleef om uw onwetendheid te

verantwoorden (gehoor CGVS, p. 3, 9). Wanneer de protection officer opmerkte dat mensen in Afrika hun dorp toch wel verlaten, dat ze de hele tijd in de weer en in beweging zijn, antwoordde u met de wedervraag 'Om wat te doen?'. Wanneer de protection officer daarop zei 'bij voorbeeld om dingen te kopen; mensen gaan toch naar de stad of naar andere plaatsen dan het dorp om dingen te kopen die in hun dorp niet te verkrijgen zijn', antwoordde u 'Ik ben niet zoals deze mensen' (gehoor CGVS, p. 9). Gevraagd hoe u dan wel bent, repliceerde u 'Ik deed dat niet; ik bleef in mijn dorp' (gehoor CGVS, p. 9). Gevraagd naar andere plaatsen in Kano State, antwoordde u aanvankelijk ook dat u in uw dorp verbleef, maar na enig aandringen noemde u Kaduna en Maiduguri (gehoor CGVS, p. 9). Kaduna is echter geen plaats in Kano State, maar de naam van een andere deelstaat, Kaduna State, en van de gelijknamige hoofdstad van deze deelstaat. Het door u genoemde Maiduguri bevindt zich evenmin in Kano State, maar is de hoofdstad van de deelstaat Borno State (zie informatie in het administratief dossier). Gevraagd naar de gouverneur van Kano State op het moment dat u vertrok (zijnde december 2004), antwoordde u dat dat te lang geleden is, maar dat u wel de naam van de huidige gouverneur van Kano State kent, met name Rabi Musa (gehoor CGVS, p. 9). In werkelijkheid is Rabi Musa Kwankwaso niet langer de gouverneur van Kano State; hij werd in mei 2015 vervangen door Abdullahi Umar Ganduje (zie informatie in het administratief dossier). Rabi Musa Kwankwaso was overigens voordien al eens gouverneur van Kano State van 1999 tot 2003 (zie informatie in het administratief dossier), wat u niet vermeldde, toen u hem typeerde als de huidige gouverneur van Kano State. De naam Malam Ibrahim Shekarau kon u niet thuisbrengen (gehoor CGVS, p. 11), terwijl hij de gouverneur van Kano State was op het moment dat u beweert Kano State te hebben verlaten [in december 2004] (zie informatie in het administratief dossier). Ook de naam Dominic Oneya, die gouverneur van Kano State was tussen 1996 en 1998 (zie informatie in het administratief dossier), bleek u niet te herkennen (gehoor CGVS, p. 12). De benaming Fulani kan u niet plaatsen (gehoor CGVS, p. 10) terwijl het -naast de Hausa- de belangrijkste etnische groep vormt in Kano stad, de hoofdstad van Kano State (zie informatie in het administratief dossier). U bleek verder geen andere local government area's te kennen in Kano State, buiten Buchi Buchi (gehoor CGVS, p. 10), terwijl er maar liefst 44 zijn in Kano State (zie informatie in het administratief dossier). U kende geen rivieren in Kano –terwijl Kano op zich de naam is van een rivier in de gelijknamige staat (zie informatie in het administratief dossier)- en bleek evenmin te weten of er een spoorwegnet in Kano State voorkomt (gehoor CGVS, p. 10-11)(zie informatie in het administratief dossier). Gevraagd of de sharia law van toepassing is in Kano State (zie informatie in het administratief dossier) repliceerde u dat u niet weet wat sharia law is (gehoor CGVS, p. 11), en u was niet vertrouwd met de term 'hisbah corps', ook niet nadat u gezegd werd dat het om een soort politie ging (gehoor CGVS, p. 11) (zie informatie in het administratief dossier). Ook 'emir' of 'emir's palace' kende u niet (gehoor CGVS, p. 11), terwijl deze begrippen onlosmakelijk verbonden zijn met Kano State (zie informatie in het administratief dossier). Toen u gevraagd werd of Boko Haram al aanwezig was in Buchi Buchi voor u vertrok, antwoordde u 'Ik weet het niet' (gehoor CGVS, p. 11), wat toch merkwaardig is voor iemand die eerder tijdens het gehoor beweerde zijn dorp nooit te hebben verlaten.

Al deze vaststellingen laten toe om uw langdurig verblijf in Buchi Buchi local government in Kano State ten zeerste te betwijfelen.

Tot slot, en niet in het minst, bevindt zich in uw administratief dossier een document dat op 8 november 2010 werd opgemaakt door de ambassade van Nigeria in Brussel, ter bevestiging van uw nationaliteit. Hierop staat als laatst gekende adres 'No. 33 Upper Sakpoba, Oreda L.G.A Benin City, Edo State' (zie dit document in het administratief dossier), daar waar u voor het CGVS beweerde dat uw laatste adres Buchi Buchi was (gehoor CGVS, p. 3).

Er kan bijgevolg geen geloof meer worden gehecht aan uw verblijf in Buchi Buchi. Bij uitbreiding kan uw bewering dat uw ouders, zus en broer 2 dagen na uw vertrek werden omgebracht in Buchi Buchi door leden van Boko Haram (gehoor CGVS, p. 4) ten zeerste worden betwist.

Voor wat betreft uw bewering dat u in Nigeria geen bezittingen heeft en geen familie meer heeft nadat uw ouders, broer en zus werden uitgemoord door Boko Haram, kan het volgende worden opgemerkt.

In het licht van de vaststelling dat u uw verblijf (samen met uw ouders, broer en zus) in Buchi Buchi van in Kano State in het noorden van Nigeria niet aannemelijk wist te maken (cf. supra), kan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw ouders daar door leden van Boko Haram werden vermoord, 2 dagen nadat u Nigeria verliet. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat een aantal van uw familieleden zich veilig en wel op een andere plaats in Nigeria (dan in Buchi Buchi) bevinden. Uit het feit dat u in 2010 tegenover de ambassadeur van Nigeria verklaarde dat uw laatste adres in Nigeria er een was in Benin City (cf. supra) kan worden afgeleid dat uw band met Benin City hechter en van recentere datum is dan u wil laten uitschijnen. U zei dat u niet naar Benin City kon gaan omdat u er geen huis of familie heeft en u niet buiten kan slapen (gehoor CGVS, p. 13). Het ontbreken van een huis en van andere materiële middelen, vormen echter geen grond voor asiel.

Inzake uw verklaring dat u ziek (anemisch) bent en behandeling nodig heeft, kan nog volgende bedenking worden gemaakt

U dient zich voor de beoordeling van de elementen in verband met de door u aangehaalde vrees voor het gebrek aan medische behandeling van uw ziekte in Nigeria te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Met betrekking tot de veiligheidssituatie in uw land van oorsprong, Nigeria, kan het volgende worden opgemerkt.

Aangezien geen geloof gehecht kan worden aan uw verblijf in Buchi Buchi Local Government in Kano State, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaarde vrees daar te worden gedood, zoals uw ouders en broer en zus.

Er kan verder opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. De zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram betreffen hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen werd het zuiden van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook enkel geconcludeerd worden dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u met betrekking tot Nigeria een 'gegronde vrees voor vervolging' zou kunnen invoeren of er bij terugkeer een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten wijzen niets aan hogervermelde bedenkingen en vaststellingen.

De persartikels hebben betrekking op de aanwezigheid en de acties van Boko Haram in Nigeria, maar voegen verder niets toe aan uw asielrelaas. De schriftelijke verklaring van Ogbomo Kingsley vat samen wat u in het kader van uw asielrelaas aanhaalde en voegt evenmin iets toe aan hogervermelde opmerkingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich, in wat zich aandient als een enig middel, op de schending van "de evenredigheidsprincipes van een goede administratie", op "Overschrijding van macht en duidelijke beoordelingsfout" en op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 3 EVRM en "het principe volgens hetwelk de administratie gehouden is rekening te houden met alle relevante elementen van de zaak".

Verzoeker wijst erop dat hij gedurende de tien jaren waarin hij in België was een aanvraag 9ter indiende en een verblijfsstatus verkreeg. De angst waarop hij zich beroept was dus nog niet aanwezig. Door het geweld van Boko Haram (onder meer ten aanzien van christenen) kan hij niet terug naar de stad waar hij woonde. Verzoeker citeert in deze uit algemene informatie.

Verzoeker geeft algemene, theoretische beschouwingen omtrent enkele van de aangevoerde bepalingen en beginselen en stelt eenvoudigweg dat de bestreden beslissing hieraan niet heeft voldaan.

Verzoekers verblijf in Kano wordt ongeloofwaardig geacht. Verweerder voert echter geen onderzoek naar het bestaan van een vrees voor vervolging. Volgens verzoeker is zijn afkomst voldoende gekend en heeft hij zelfs zijn publieke bekendheid bewezen. Hij wijst op het geweld van Boko Haram in de regio.

Volgens verzoeker was verweerder vooringenomen, werd zijn zaak onvoldoende onderzocht en is de motivering onwettig. Verweerder baseert zich op de ongeloofwaardigheid en niet op de redenen van zijn

angst, die te wijten is aan de situatie in zijn thuisland. De asielaanvraag moet worden onderzocht op basis van de angst vervolgd te worden omwille van zijn christelijke geloof.

Verzoeker vraagt de toekenning van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Minstens vraagt hij de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Op welke manier de bestreden beslissing behept zou kunnen zijn met machtsoverschrijding, wordt door verzoeker niet uitgewerkt en kan niet worden ingezien. De commissaris-generaal heeft immers de hoedanigheid om de bestreden beslissing te nemen.

2.2.2. Verzoeker beticht verweerder van vooringenomenheid doch onderbouwt deze nochtans ernstige aantijging niet. Hij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.2.3. Het evenredigheidsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.2.4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.6. Inzake verzoekers medische problemen, dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat hij niet aannemelijk maakt dat hij louter ingevolge hiervan vervolging riskeert. Laat staan dat hij aantoon

dat dergelijke vervolging enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Tevens dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

2.2.7. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.8. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerd vrees voor vervolging op fundamentele wijze wordt ondergraven door zijn bijzonder laattijdige asielaanvraag in België. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in België of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Verzoeker verklaarde sinds 2006 in België te verblijven en talmde aldus meerdere jaren alvorens uiteindelijk asiel aan te vragen. Dat hij gedurende deze periode een tijdlang een verblijfsrecht had, doet hieraan geenszins afbreuk. Dit stond er immers geenszins aan in de weg dat hij daarnaast een asielprocedure kon indienen indien hij werkelijk internationale bescherming behoeft. Bovendien blijkt uit het politieverlag in het administratief dossier dat verzoeker zijn verblijfsrecht reeds verloor in 2014. Nadien talmde hij nogmaals meer dan een jaar alvorens uiteindelijk asiel aan te vragen. Verzoeker deed dit daarenboven pas meer dan een week nadat hij werd betrapt op zwartwerk en illegaal verblijf, nadat hij werd overgebracht naar een gesloten centrum en nadat hij een bevel ontving om het grondgebied te verlaten. Dat verzoeker dermate lang wachtte alvorens uiteindelijk asiel aan te vragen, getuigt geenszins van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofdte en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker voert verder niet één dienstig en concreet argument aan ter weerlegging van de bestreden beslissing waar gemotiveerd wordt:

“Daarnaast kan volstrekt geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u van uw 10de levensjaar tot december 2004 (u was toen bijna 32) in Buchi Buchi local government in Kano State zou hebben geleefd.

In de door u voorgelegde schriftelijke verklaring van uw jeugdvriend Ogbomo Kingsley staat dat u bij uw ouders in Bichi Bichi Local Government woonde (zie ongedateerde schriftelijke verklaring Ogbomo Kingsley). Tijdens het gehoor door het CGVS sprak u over het dorp Buchi Buchi Local Government, maar omdat u verklaarde niet te kunnen schrijven, kon geen uitsluitel worden gekregen over de schrijfwijze van deze plaats (gehoor CGVS, p. 3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Bichi inderdaad de naam van een local government in Kano State is (zie informatie in het administratief dossier). U kon echter voor het overige weinig informatie geven over deze plaats. Op de vraag waarom uw ouders van Benin City verhuisden naar Buchi Buchi Local Government, bleef u het antwoord schuldig (gehoor CGVS, p. 2). U verantwoordde dit door te stellen dat u nog een kind was (gehoor CGVS, p. 4). Toen de protection officer opmerkte dat u nog een kind was toen u er [op 10-jarige leeftijd] ging wonen, maar dat u geen kind meer was toen u Buchi Buchi verliet en u vanuit die vaststelling zei dat u toch de kans had gekregen om uw ouders te vragen waarom ze naar daar waren verhuisd, antwoordde u ‘Ik kan toch mijn familie niet zoiets vragen’ (gehoor CGVS, p. 4). Wanneer u werd gevraagd of u het hen vroeg, antwoordde u ontkennend (gehoor CGVS, p. 4). Het lijkt toch geen onoverkomelijke vraag om te peilen naar de motieven van je ouders om van een zuidelijke staat naar een noordelijke staat te verhuizen. Op de vraag welke talen in Buchi Buchi werden gesproken, antwoordde u Engels en Hausa (gehoor CGVS, p. 10). U stelde echter geen Hausa te spreken (gehoor CGVS, p. 10). Gevraagd of u geen enkel woord Hausa kent, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat u niet naar school bent geweest (gehoor CGVS, p. 10). Van iemand die beweert van zijn 10de levensjaar tot de leeftijd van 31 permanent in een dorp te hebben geleefd en dat dorp nooit te hebben verlaten, is het opmerkelijk dat hij zich de taal Hausa die er wordt gesproken nooit eigen zou hebben gemaakt, louter door sociale omgang met de bewoners. Op de vraag naar de hoofdstad van Kano State, bleef u het antwoord schuldig en zei u dat u wel de hoofdstad van Nigeria,

Abuja, kende (gehoor CGVS, p. 8). Gevraagd naar de dichtstbijzijnde stad van Buchi Buchi Local Government, antwoordde u deze niet te kennen (gehoor CGVS, p. 3) en u kon ook geen plaatsen nabij Buchi Buchi Local Government opnoemen (gehoor CGVS, p. 3). Gevraagd naar de administrator of de chairman van Buchi Buchi Local Government, bleef u ook het antwoord schuldig (gehoor CGVS, p. 3 en 10). U refereerde meermaals naar het feit dat u altijd in uw dorp verbleef om uw onwetendheid te verantwoorden (gehoor CGVS, p. 3, 9). Wanneer de protection officer opmerkte dat mensen in Afrika hun dorp toch wel verlaten, dat ze de hele tijd in de weer en in beweging zijn, antwoordde u met de wedervraag 'Om wat te doen?'. Wanneer de protection officer daarop zei 'bij voorbeeld om dingen te kopen; mensen gaan toch naar de stad of naar andere plaatsen dan het dorp om dingen te kopen die in hun dorp niet te verkrijgen zijn', antwoordde u 'Ik ben niet zoals deze mensen' (gehoor CGVS, p. 9). Gevraagd hoe u dan wel bent, repliceerde u 'Ik deed dat niet; ik bleef in mijn dorp' (gehoor CGVS, p. 9). Gevraagd naar andere plaatsen in Kano State, antwoordde u aanvankelijk ook dat u in uw dorp verbleef, maar na enig aandringen noemde u Kaduna en Maiduguri (gehoor CGVS, p. 9). Kaduna is echter geen plaats in Kano State, maar de naam van een andere deelstaat, Kaduna State, en van de gelijknamige hoofdstad van deze deelstaat. Het door u genoemde Maiduguri bevindt zich evenmin in Kano State, maar is de hoofdstad van de deelstaat Borno State (zie informatie in het administratief dossier). Gevraagd naar de gouverneur van Kano State op het moment dat u vertrok (zijnde december 2004), antwoordde u dat dat te lang geleden is, maar dat u wel de naam van de huidige gouverneur van Kano State kent, met name Rabi Musa (gehoor CGVS, p. 9). In werkelijkheid is Rabi Musa Kwankwaso niet langer de gouverneur van Kano State; hij werd in mei 2015 vervangen door Abdullahi Umar Ganduje (zie informatie in het administratief dossier). Rabi Musa Kwankwaso was overigens voordien al eens gouverneur van Kano State van 1999 tot 2003 (zie informatie in het administratief dossier), wat u niet vermeldde, toen u hem typeerde als de huidige gouverneur van Kano State. De naam Malam Ibrahim Shekarau kon u niet thuisbrengen (gehoor CGVS, p. 11), terwijl hij de gouverneur van Kano State was op het moment dat u beweert Kano State te hebben verlaten [in december 2004] (zie informatie in het administratief dossier). Ook de naam Dominic Oneya, die gouverneur van Kano State was tussen 1996 en 1998 (zie informatie in het administratief dossier), bleek u niet te herkennen (gehoor CGVS, p. 12). De benaming Fulani kan u niet plaatsen (gehoor CGVS, p. 10) terwijl het -naast de Hausa- de belangrijkste etnische groep vormt in Kano stad, de hoofdstad van Kano State (zie informatie in het administratief dossier). U bleek verder geen andere local government area's te kennen in Kano State, buiten Buchi Buchi (gehoor CGVS, p. 10), terwijl er maar liefst 44 zijn in Kano State (zie informatie in het administratief dossier). U kende geen rivieren in Kano –terwijl Kano op zich de naam is van een rivier in de gelijknamige staat (zie informatie in het administratief dossier)- en bleek evenmin te weten of er een spoorwegnet in Kano State voorkomt (gehoor CGVS, p. 10-11)(zie informatie in het administratief dossier). Gevraagd of de sharia law van toepassing is in Kano State (zie informatie in het administratief dossier) repliceerde u dat u niet weet wat sharia law is (gehoor CGVS, p. 11), en u was niet vertrouwd met de term 'hisbah corps', ook niet nadat u gezegd werd dat het om een soort politie ging (gehoor CGVS, p. 11) (zie informatie in het administratief dossier). Ook 'emir' of 'emir's palace' kende u niet (gehoor CGVS, p. 11), terwijl deze begrippen onlosmakelijk verbonden zijn met Kano State (zie informatie in het administratief dossier). Toen u gevraagd werd of Boko Haram al aanwezig was in Buchi Buchi voor u vertrok, antwoordde u 'Ik weet het niet' (gehoor CGVS, p. 11), wat toch merkwaardig is voor iemand die eerder tijdens het gehoor beweerde zijn dorp nooit te hebben verlaten.

Al deze vaststellingen laten toe om uw langdurig verblijf in Buchi Buchi local government in Kano State ten zeerste te betwijfelen.

Tot slot, en niet in het minst, bevindt zich in uw administratief dossier een document dat op 8 november 2010 werd opgemaakt door de ambassade van Nigeria in Brussel, ter bevestiging van uw nationaliteit. Hierop staat als laatst gekende adres 'No. 33 Upper Sakpoba, Oreda L.G.A Benin City, Edo State' (zie dit document in het administratief dossier), daar waar u voor het CGVS beweerde dat uw laatste adres Buchi Buchi was (gehoor CGVS, p. 3).

Er kan bijgevolg geen geloof meer worden gehecht aan uw verblijf in Buchi Buchi. Bij uitbreiding kan uw bewering dat uw ouders, zus en broer 2 dagen na uw vertrek werden omgebracht in Buchi Buchi door leden van Boko Haram (gehoor CGVS, p. 4) ten zeerste worden betwist.

Voor wat betreft uw bewering dat u in Nigeria geen bezittingen heeft en geen familie meer heeft nadat uw ouders, broer en zus werden uitgemoord door Boko Haram, kan het volgende worden opgemerkt.

In het licht van de vaststelling dat u uw verblijf (samen met uw ouders, broer en zus) in Buchi Buchi van in Kano State in het noorden van Nigeria niet aannemelijk wist te maken (cf. supra), kan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat uw ouders daar door leden van Boko Haram werden vermoord, 2 dagen nadat u Nigeria verliet. Er kan dan ook niet worden uitgesloten dat een aantal van uw familieleden zich veilig en wel op een andere plaats in Nigeria (dan in Buchi Buchi) bevinden. Uit het feit dat u in 2010 tegenover de ambassadeur van Nigeria verklaarde dat uw laatste adres in Nigeria er een was in Benin City (cf. supra) kan worden afgeleid dat uw band met Benin City hechter en van

recentere datum is dan u wil laten uitschijnen. U zei dat u niet naar Benin City kon gaan omdat u er geen huis of familie heeft en u niet buiten kan slapen (gehoor CGVS, p. 13). Het ontbreken van een huis en van andere materiële middelen, vormen echter geen grond voor asiel."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker moedwillig weigert klaarheid te scheppen over en het aldus onmogelijk maakt een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke herkomst, levensloop, opeenvolgende verblijfplaatsen, profiel, situatie en problemen. Bijgevolg maakt hij het onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de situatie (voor christenen) in Nigeria geenszins dienstig en kan deze niet volstaan om in zijn hoofdte aan te tonen dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij moet tevens een verband aantonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier schromelijk in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.9. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS